Sunt și nu sunt

On Aprilie 16, 2016

Reprezintă-ți traiectoria în ecuația leadershipului, păstrând contactul cu zonele edificatoare ale făpturii tale.

Numaidecât, trebuia să găsesc o explicație plauzibilă punctelor de vedere ale formei mele de a interfera cu ceea ce voiam să ascund într-o altă ființă, pentru ca starea mea interioară să corespundă cerințelor unui fel de început de lume. Puteam oare să supraviețuiesc cu ideea de dublă ființă, personificată într-un soi de Faust-Mefisto, despre care gândeam că îmi va arăta drumul spre valorificarea unei gândiri profunde, relevând o construcție ideatică și simbolică totodată?

O ființă care există în două lumi, una empirică-sensibilă și alta transcendentă a ideilor, nu este altceva decât o copie imperfectă a unei trăiri expusă prin cuvânt, specifică unui vizionar de mare expresivitate, cineva profund în a evidenția semnele unei realități aflată mai presus decât poate duce o minte obișnuită cu confortabila lume a simbolurilor. Cred că mă încadram fix în coordonatele gândirii unei asemenea ființe, pe durata nelimitată a ideilor, mai ales că păream să trăiesc prin creație și concepte amintirea unor idei din altă lume.

Practic, întreaga mea făptură oscila între creația unui artist care folosește un limbaj artistic bazat pe ample generalizări, și monologul unui scriitor care încearcă să reconstituie povestea unei amintiri din altă existență peste experiența din prezent. O construcție care să mă individualizeze pregnant în peisajul conștiinței de sine, recurgând la tot ce era mai bun în mine, dacă nu aș fi izbutit să disting esența de aparență, ca o concluzie sugestivă pentru viziunea estetică a arhitectului catalan Antoni Gaudi: *„ toate se unesc și colaborează pentru a exprima marele cod al Creației "*.

Aici trebuie făcută o altă paralelă. Căci îmi amintesc ce scria Marquerite Yourcenar în notele sale din romanul "Memoriile lui Hadrian":

A face cât poți de bine. A reface. A mai retușa imperceptibil retușa însăși. "Pe mine însumi mă corectez, spunea Yeats, corectându-mi operele." El a fost unul dintre cei ce au avut bunăvoința de a se deranja din proprie inițiativă spre a rectifica o greșeală, a confirma un detaliu, a sprijini o ipoteză, a înlesni o nouă cercetare - fapte pentru care îi aduc prietenească mea mulțumire.

Leadership: Prin intermediul a ceea ce te îndeamnă să fii legătura dintre artist și creație, ești pregătit să te constitui drept o copie perfectă a unei stări sufletești reflectată dintr-o imagine mai diferită despre tine?

Din nuanțele unui stimul "sunt și nu sunt", în limitele unui timp care își doboară întrebările, se naște un flux de acceptabilitate a unor consecințe tot mai puțin vizibile sau simțibile, ca niște fantezii dobândite prin ceva care nu se atinge niciodată. Legătura mea dintre artist și creație, sugerând o anumită individualizare a subiectelor alese, concentrează o idee care se află deasupra tuturor celorlalte, anume faptul că orice te aștepți să împlinești prin cunoaștere confirmă acea emoție de aventură, de imprevizibil și necunoscut.

Trăiam cu impresia că pot să obțin o victorie asupra propriei mele naturi individuale nu doar prin confruntarea cu duhurile și cu zeii, lărgind-o astfel până la limitele umanului, ci mai ales printr-o dedublare spontană a personalității, găzduind o voce interioară îndrumătoare și una exterioară limitativă care nu-mi permitea să mă accept așa cum sunt.

Legătura dintre artist și creație este dată de ficțiunea unei vieți în care tu poți fi TOTUL, dar în care se poate recunoaște oricine.

Ficțiunea pe care o emana creația mea reprezenta o copie perfectă a unei stări sufletești reflectată într-o imagine diferită despre mine, acea stare de care mă lăsam învăluit atunci când intram într-un vis cu nenumărate interpretări care făcea parte dintr-un proces continuu de a învăța despre mine însumi.

Impresia aceasta dureroasă, provenind dintr-un motiv real, mă urmărea peste tot. E aceeași impresie care-l urmărea din când în când pe Adrian Leverkuhn, dar care o uita destul de repede ascultând emoționantul recitativ al parabolei *Purgatoriul* , despre omul care poartă în noapte o lumină în spinare: ea nu-i arată drumul, dar luminează în urma lui ajutând astfel celor ce vin după el.

Leadership: Poți să descoperi dintr-o dublă ipostază animația tabloului numit „O lumină în întuneric", prin felul cum îți deschizi orizonturile în fața unei realități care pare să-ți fie a priori complet străină?

Traiectoria omului în ecuația leadershipului se poate reprezenta în contact cu zonele edificatoare ale făpturii sale, în care se decide trecerea de la o reprezentare de sine limitativă la una extensivă. Omul edifică ceea ce vrea el să susțină prin ceea ce a tot a exersat să accepte de la el însuși, căutând să se afirme în ambele componente ale prețuirii de sine: cunoașterea și adevărul.

Personalitatea și gândirea unui om este exemplară deopotrivă prin traiectoria dublei ființe. Una care caută să se facă stăpână pe propria viață într-o lume creată. Cealaltă care caută să-și stăpânească conștiința de sine orientându-se într-o direcție întemeiată pe imaginație, în lumea reală.

Apartenența ta la un cadru mai larg de gestionare a dezvoltării personale este rezultatul unirii celor două ființe, dar fără a te centra mai mult pe una în defavoarea celeilalte. Învață să te corectezi pe tine însuți, corectându-ți opera numită Ego dintr-un Alter-Ego care nu-ți dă pace și încearcă să se ascundă în spatele unei realități fictive.

Poți să descoperi dintr-o dublă ipostază animația tabloului numit „O lumină în întuneric" dacă te pui contextul unei consecințe a unității tale, interferând cu identificarea și conturarea unei anumite direcții în viață, la fel ca într-o ficțiune care captează atenția. Astfel înveți valoarea unei separări dintre partea din tine care îți cere cu ardoare "ceva-ul" ală de afară și conștiința care îți impune anumite restricții.

Ceea ce ești reprezintă consecința Eu-lui care dorește să-și facă cunoscute concepțiile despre lume în povestea vieții.

„O lumină în întuneric" sugerează durata traversării propriei punți de înțelegere, la intersecția dintre cele două ființe, până când constați că se amplifică perspectiva de sine până la angajarea directă în cadrul propice unei povești de viață reală.

Ceea ce nu se poate calcula este diferența dintre ceea ce este adevărat și ceea ce percepem noi în mod limitat, având totuși rezonanță asupra felului în care interpretăm ceea ce ni se întâmplă în viață.

Dar ceea ce face din om profilul unei opere de o mare deschidere intelectuală și emoțională,

înfruntând complexitățile lui inerente, sub înrâurirea imboldului imperativ de a-și pune în lumină acea parte din ființă care este adesea subestimată și cel mai puțin înțeleasă, ține de capacitatea de a distinge esența de aparență.

A-ți deschide orizonturile în fața unei realități care pare să-ți fie a priori complet străină înseamnă să te recunoști învingător în lupta dintre ceea ce cauți să înfăptuiești prin cunoaștere, la nivel de Ego, și ceea ce trăiești la nivel de conștiință și simțire în mod dependent de un Alter Ego care se considerã „plin de contradicții, exact ca lumea din jurul tău.

Leadershipul este ființa pe care o reprezinți în procesul de căutare al sensului atribuit unei povești despre viață, dintr-o operă numită "Estetica unui creator care se caută pe sine".

Zonele edificatoare ale făpturii tale la nivel de Creator sunt: capacitatea de a gândi independent de ceilalți, capacitatea de a prezenta construcții noi ale realității, capacitatea de a crea o lume nouă din cuvinte.

Sunt și nu sunt este consecința regăsirii tale într-o dublă ipostază: o ființă care caută să se facă stăpână pe propria viață într-o lume creată. Cealaltă care caută să-și stăpânească conștiința de sine orientându-se într-o direcție întemeiată pe imaginație, în lumea reală.

Cu cât ne vom da seama mai bine de părțile profunde care se aseamănă, sub deosebirile aparente, cu atât vom fi în stare să ne înțelegem.

Source: https://neculaifantanaru.com/sunt-si-nu-sunt.html